

Mogens Jensen (S):

Med det her lovforslag tager vi nu fat på den praktiske udmøntning af det medieforlig, som her i forsommeren blev indgået af en bred kreds af partier, og jeg vil gerne over for både ministeren og de øvrige medvirkende partier kvittere for et rigtig godt og også konstruktivt forhandlingsforløb. Der er fra socialdemokratisk side god grund til at være tilfreds med medieforliget og dermed også grundlaget for den lovgivning, vi nu går i gang med at behandle.

Det lykkedes os jo i forhandlingerne sammen med den øvrige opposition at få rykket regeringen i forbindelse med praktisk talt alle de mærkesager, som Socialdemokraterne har ønsket fremmet, og heldigvis fik vi også fjernet de værste tidselafræk fra såvel regeringen som Dansk Folkeparti i forliget. Det er vi selvfølgelig meget tilfredse med.

Det betyder bl.a., at danskerne nu får en ny børne- og historiekanal og mere tv-drama fra et styrket Danmarks Radio – et Danmarks Radio, som alle partier nu i en tidsubegrænset aftale har tilsluttet sig skal være Danmarks ressourcestærke og førende udbyder af public service-medietilbud til hele befolkningen. Det er en vigtig mediepolitisk beslutning i en tid, hvor udenlandske medietilbud hagler ned om ørerne på os danskere.

Danmarks Radio forpligtes med medieaftalen også til at sende mere dansk musik i tv, til at styrke børne- og ungdomsprogrammer og til at øge dækningen af kulturstof og mindre idrætsgrene.

Alt det her kræver naturligvis, at det sikres, at DR-byggeriet ikke krummer et hår på de nye licenskroner, som vi nu møjsommeligt har forhandlet hjem netop med henblik på den her nye indholdsstyrkelse af Danmarks Radio.

Danskerne kan også – som et stærkt socialdemokratisk fingeraftryk på mediepolitikken – se frem til 1 times yderligere regional-tv om dagen fra 2009. Vi havde selvfølgelig gerne set, at der var blevet åbnet for endnu mere regionalt tv, som er utrolig populært blandt rigtig mange danskere, men med den første time, som vi nu har fået vristet ud af forhandlingerne, er vi jo på rette vej.

At græsrodsradio- og -tv-stationerne nu også får en stor og også meget tiltrængt økonomisk saltvandsindsprøjtning, har også været et stort socialdemokratisk ønske. Det er utrolig vigtigt for mangfoldigheden og for borgernes egen adgang til at arbejde med medier, at vi i et land

som Danmark sikrer, at de ikkekommercielle radio- og tv-stationer kan eksistere rundt omkring i landet.

Kl. 11.25

Vi er også meget tilfredse med, at det i forhandlingerne er lykkedes at få fjernet regeringens ønske om at indføre produktplacering – eller skjult reklame – i dansk tv. Nu kan vi så oven i købet konstatere, at regeringen – det er meget glædeligt – har lyttet så meget under forhandlingerne her i foråret, at man selv for nylig har tilsluttet sig et forslag om, at der i EU indføres et forbud mod produktplacering; hatten af for den kovending, som jo ikke mindst kommer mediebrugerne til gode.

Det er selvfølgelig også vigtigt, at forligspartierne har været enige om at fastholde stærke public service-forpligtelser i forbindelse med et privatiseret TV 2, og at sanktionsbestemmelserne over for TV 2, hvis forpligtelserne ikke overholdes, er blevet markant forstærket. Endelig er vi selvfølgelig meget tilfredse med, at det socialdemokratiske forslag om et medieudredningsarbejde, der skal skabe grundlag for en mere sammenhængende og også tidssvarende presse- og mediestøtte, har fundet opbakning i forhandlingerne.

Det er klart, at man ikke – eller næsten ikke – kan få alt i en forhandling, og det, vi Socialdemokrater nok ærgrer os allermest over, er, at det ikke er lykkedes os sammen med den øvrige opposition at overbevise regeringen og Dansk Folkeparti om, at en ny licensordning burde hvile på et frameldingsprincip frem for et tilmeldingsprincip, en anbefaling, som stort set hele elektronik- og mediebranchen også har givet regeringen i de høringssvar, som ligger til lovforslaget.

Det ville have været godt, om vi kunne have sparet elektronikforhandlingerne og Danmarks Radio for det frygtelig bureaukratiske og omkostningsfyldte indberetningssystem, som licensordningen nu er, ved simpelt hen at erstatte det med en kupon, som husstande i Danmark kan indsende til Danmarks Radio, hvis man ikke har apparater, som kan modtage public service-programmer, en model, som jo oven i købet ville kunne ramme de allersidste sortseere bedre. Men sådan ville regeringen det ikke, og så må Danmark jo nøjes med det næstbedste.

Når det her lovforslag er vedtaget, så sidder vi stadig med en række problemstillinger, som skal løses i forligskredsen bag medieforliget. Det drejer sig bl.a. om den konkrete indretning af det kommende digitale sendenet, hvor det er